Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo vijeće)

26. lipnja 2019.*

„Žig Europske unije – Prijave verbalnih žigova Europske unije 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH i 1000 PANORAMICZNYCH – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom – Članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001 – Nepostojanje zlouporabe ovlasti”

U spojenim predmetima T-117/18 do T-121/18,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o., sa sjedištem u Częstochowi (Poljska), koju zastupa C. Rogula, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa D. Walicka, u svojstvu agenta,

tuženika,

povodom tužbi podnesenih protiv pet odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. prosinca 2017. (predmeti R 2194/2016-5, R 2195/2016-5, R 2200/2016-5, R 2201/2016-5 i R 2208/2016-5), koje se odnose na prijave za registraciju verbalnih znakova 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH i 1000 PANORAMICZNYCH kao žigova Europske unije,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

u sastavu: A. M. Collins, predsjednik, R. Barents i J. Passer (izvjestitelj), suci,

tajnik: E. Hendrix, administrator,

uzimajući u obzir tužbe podnesene tajništvu Općeg suda 20. veljače 2018.,

uzimajući u obzir odgovore na tužbe podnesene tajništvu Općeg suda 4. srpnja 2018.,

uzimajući u obzir odluku od 5. listopada 2018. koja se odnosi na spajanje predmeta T-117/18 do T-121/18 u svrhu usmenog dijela postupka i donošenja odluke kojom se završava postupak,

nakon rasprave održane 5. prosinca 2018.,

* Jezik postupka: poljski

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Tužitelj, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)), podnio je Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) 1. travnja 2016. prijavu za registraciju žiga Europske unije.

2 Žigovi za koje je zatražena registracija verbalni su znakovi 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH i 1000 PANORAMICZNYCH.

3 Proizvodi za koje je zatražena registracija pripadaju razredu 16. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, te odgovaraju sljedećem opisu: „Periodični časopisi”.

4 Dopisima od 2. i 3. svibnja 2016. ispitivač je obavijestio tužitelja da se apsolutni razlozi za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe 2017/1001) protive registraciji prijavljenih žigova. Stoga je zaključeno da izraz „panoramicznych” (panoramskih) označava vrstu križaljke za javnost koja govori poljski i da znakovi upućuju na to da časopisi sadržavaju 200, 300, 400, 500 i 1000 panoramskih križaljki.

5 Dopisima od 28. i 30. lipnja 2016. tužitelj je podnio očitovanja i dokaze kako bi dokazao da pojam „panoramicznych” (panoramskih) nije označavao, na poljskom, vrstu križaljke i da su, u svakom slučaju, prijavljeni žigovi stekli sekundarni razlikovni karakter.

6 Ispitivač je u svojih pet odluka od 29. rujna 2016. ostao pri svojem stajalištu te odbio registraciju prijavljenih žigova za „periodične časopise” na temelju članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

7 Tužitelj je 27. studenoga 2016. protiv svake odluke ispitivača uložio žalbu na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članci 66. do 71. Uredbe br. 2017/1001). Tužitelj je 29. i 30. siječnja 2017. podnio obrazloženje žalbi.

8 Žalbeno vijeće je 16. svibnja 2017. tužitelju poslalo dopis, na temelju članka 63. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 70. Uredbe 2017/1001), tražeći od njega da iznese svoja očitovanja o pojedinostima u vezi sa zahtjevima i postupcima za proglašavanje žiga ništavim u Poljskoj, u dijelu u kojem se oni odnose na žigove istovjetne žigovima za koje je podnesena prijava.

9 Dopisima od 26. lipnja i 18. kolovoza 2017. tužitelj je dostavio svoja očitovanja žalbenom vijeću.

10 Žalbeno vijeće je 17. listopada 2017. obavijestilo tužitelja da se dokumenti koje je podnio nisu odnosili na uporabu verbalnih znakova kao žigova, već na njihovu opisnu funkciju, te da nije bilo moguće utvrditi da su takvi znakovi stekli sekundarni razlikovni karakter.

11 Dopisom od 17. studenoga 2017. tužitelj je dostavio dodatna pojašnjenja o nacionalnim postupcima koji se odnose na nacionalne žigove koji su istovjetni žigovima za koje je podnesena prijava i na pitanje sekundarnog razlikovnog karaktera.

12 Sa svojih pet odluka od 15. prosinca 2017. (u daljnjem tekstu zajedno: pobijane odluke) peto žalbeno vijeće odbilo je žalbe s obrazloženjem da su žigovi za koje su podnesene prijave bili opisni u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001 i da se dokazima koje je tužitelj dostavio ne dokazuje da su uporabom oni stekli razlikovni karakter, u skladu s člankom 7. stavkom 3. te uredbe.

13 Kao prvo, u okviru svoje ocjene apsolutnog razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001 žalbeno je vijeće u točkama 21. i 22. pobijanih odluka ustvrdilo da je, s obzirom na to da žigovi za koje su podnesene prijave sadržavaju poljsku riječ, relevantna javnost ona koja govori poljski i da je riječ o prosječnom potrošaču, čiji je stupanj pažnje onaj prosječnog potrošača koji je relativno dobro obaviješten, pažljiv i oprezan. Također je u točki 24. pobijanih odluka istaknulo da poljski izraz „panoramicznych” znači „panoramskih”, što je genitiv množine riječi „panoramiczna” (panoramska), i označava, među ostalim, vrstu križaljke. U točkama 26. i 31. pobijanih odluka u biti je smatralo da je značenje predmetnih znakova bilo opisno za „periodične časopise” jer brojevi 200, 300, 400, 500 ili 1000 daju informacije o broju križaljki sadržanih u časopisima, što je relevantna javnost percipirala odmah i bez pažljivog razmatranja, iako u prijavljenim žigovima nije bilo izraza „križaljka”. Žalbeno je vijeće u točkama 28. i 32. do 34. pobijanih odluka smatralo da dokazi koje je dostavio tužitelj, poput lingvističkih mišljenja, ne mogu dovesti u pitanje opisni karakter prijavljenih žigova i da registracija potonjih kao tiskovnih naslova ne omogućuje zaključak da imaju razlikovni karakter. Nadalje, žalbeno je vijeće u točkama 35. i 36. pobijanih odluka dodalo da ranija EUIPO-ova praksa odlučivanja o registraciji žigova koji sadržavaju brojeve ne poništava taj zaključak.

14 Osim toga, žalbeno je vijeće u točkama 37. i 41. pobijanih odluka istaknulo da odluke poljske vlade o verbalnim znakovima 100 PANORAMICZNYCH, 200 PANORAMICZNYCH i 300 PANORAMICZNYCH kao i odluke poljskih sudova koje su se odnosile među ostalim na figurativne znakove koji sadržavaju elemente „100 panoramicznych”, „300 panoramicznych” i „500 panoramicznych” potvrđuju da tužiteljevi znakovi koji sadržavaju brojeve nemaju razlikovni karakter.

15 Kao drugo, žalbeno je vijeće zaključilo da prijavljeni žigovi nisu stekli razlikovni karakter uporabom u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe 2017/1001. Ono je, u biti, u točkama 46. do 55. pobijanih odluka smatralo da dokazi koje je tužitelj dostavio, kao što su istraživanja javnog mnijenja, dopisi distributera tiska o prodaji, troškovi oglašavanja te računi koji dokazuju promicanje i intenzivno oglašavanje, ne dokazuju da relevantna javnost percipira znakove kao oznaku trgovačkog podrijetla umjesto kao opisnu informaciju o sadržajima časopisa. Nadalje, žalbeno je vijeće u točkama 56. do 61. pobijane odluke smatralo da naslovnice časopisa koje je podnio tužitelj pokazuju da su se žigovi za koje su podnesene prijave dosljedno promicali u posebnom grafičkom obliku, da su se potonji upotrebljavali u tim časopisima kao naznaka njihova sadržaja, a ne kao oznaka njihova trgovačkog podrijetla i da je oznaka njihova trgovačkog podrijetla nasuprot tomu bila obuhvaćena tvrtkom TECHNOPOL, koja se sastojala od figurativnog znaka prisutnog na tim naslovnicama. Posljedično, žalbeno je vijeće u točki 65. pobijane odluke zaključilo da unatoč popularnosti niza časopisa koji pripadaju tužitelju, a sadržavaju brojeve, nije bilo moguće utvrditi da su žigovi za koje su podnesene prijave stekli razlikovni karakter uporabom u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe 2017/1001.

Zahtjevi stranaka

16 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– u prvom redu, preinači pobijane odluke i prihvati tužbe te registrira žigove za koje su podnesene prijave jer verbalni znakovi ne ispunjavaju uvjete iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 2017/1001 i/ili jer su žigovi za koje su podnesene prijave uporabom stekli razlikovni karakter u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe 2017/1001;

– podredno, poništi pobijane odluke te naloži EUIPO-u da preispita prijave za registraciju jer verbalni znakovi ne ispunjavaju uvjete iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 2017/1001 i/ili jer su žigovi za koje su podnesene prijave uporabom stekli razlikovni karakter u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe 2017/1001;

– naloži EUIPO-u snošenje troškova.

17 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbe;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost određenih dokaza koji su prvi put podneseni pred Općim sudom

18 EUIPO ističe argument o postojanju zapreke vođenju postupka jer je tužitelj prvi put pred Općim sudom podnio dokumente u prilozima tužbama A. 7 i A. 8. Na raspravi je EUIPO zbog istog razloga također istaknuo prigovor nedopuštenosti u odnosu na prilog tužbama A. 23.

19 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je svrha tužbi pred Općim sudom nadzor zakonitosti odluka žalbenih vijeća EUIPO-a u smislu članka 72. Uredbe 2017/1001, tako da funkcija Općeg suda nije ponovno ispitivanje činjeničnih okolnosti u odnosu na dokumente koji su pred njime prvi put izneseni. Stoga valja odbiti navedene dokumente, pri čemu nije nužno ispitivati njihovu dokaznu snagu (vidjeti presude od 24. studenoga 2005., Sadas/OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, t. 19. i navedenu sudsku praksu i od 12. ožujka 2014., Tubes Radiatori/OHIM – Antrax It (radijator), T-315/12, neobjavljenu, EU:T:2014:115, t. 27. i navedenu sudsku praksu).

20 U ovom slučaju, u okviru prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001, i u okviru petog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 7. stavka 3. navedene uredbe, tužitelj se poziva, s jedne strane, na prilog A. 7 koji se odnosi na snimku zaslona internetske stranice enciklopedije Wikipedije te prilog tužbama A. 8 koji odgovara internetskoj stranici „Panorame dnia” na adresi https://szarada.net, koja svakodnevno nudi križaljku i, s druge strane, prilog A. 23 koji se odnosi na DVD s videozapisom studije provedene među studentima u Varšavi (Poljska) i videozapisom priloga iz poljske televizijske emisije Śmiechu Warte.

21 Međutim, tijekom rasprave tužitelj nije osporio da ti dokumenti nisu bili podneseni tijekom upravnog postupka pred EUIPO-ovim tijelima.

22 Osim toga, valja utvrditi da se tužitelj također prvi put pred Općim sudom u okviru petog tužbenog razloga pozvao na prilog A. 22 koji se odnosi na dokument naslovljen „Analiza i mišljenje [profesora F.] o razlikovnom karakteru brojeva”.

23 Međutim, budući da se odbijanje registracije temelji na opisnom karakteru žigova za koje su podnesene prijave u smislu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 i na nepostojanju razlikovnog karaktera stečenog uporabom u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001, valja utvrditi da je tužitelj imao mogućnost podnijeti dokaze tijekom upravnog postupka pred EUIPO-ovim tijelima (vidjeti točke 5. i 9. do 11. ove presude). Iz toga slijedi da se ne može prihvatiti tužiteljev argument prema kojem su dodatni prilozi podneseni u stadiju tužbi bili „potpuno opravdani jer su nužni za dokazivanje ili prikaz sadržaja tužbe, odnosno pobijane neutemeljenih tvrdnji žalbenog vijeća koje su istaknute tek u [pobijanim odlukama]”.

24 Prema tome, priloge A. 7, A. 8, A. 22 i A. 23 treba odbaciti kao nedopuštene.

Meritum

25 U prilog tužbi tužitelj ističe dvanaest tužbenih razloga, koji se mogu grupirati kako slijedi. Kao prvo, u okviru prvog i drugog tužbenog razloga ističe povredu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001. Kao drugo, u okviru trećeg i petog tužbenog razloga ističe povredu članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001. Kao treće, u okviru četvrtog i sedmog tužbenog razloga tužitelj ističe zlouporabu ovlasti koja se odnosi na EUIPO-ovu registraciju drugih znakova s brojevima i činjenicu da je žalbeno vijeće povrijedilo načelo neovisnosti sustava zaštite žigova. Kao četvrto, u okviru šestog i osmog do dvanaestog tužbenog razloga tužitelj u prvom redu ističe zlouporabu ovlasti jer je žalbeno vijeće ograničilo tužiteljevu slobodu izbora što se tiče načina zaštite, u drugom redu povredu članka 118. UFEU-a i zlouporabu ovlasti jer je žalbeno vijeće tužitelju uskratilo učinkovitu zaštitnu mjeru, u trećem redu povredu članka 4. točke (a) Uredbe 2017/1001 jer je žalbeno vijeće razlikovalo proizvode jednog poduzetnika od onih drugog poduzetnika a da pritom nije uzelo u obzir stvarno stanje na tržištu, u četvrtom redu povredu članka 4. Uredbe 2017/1001 jer žalbeno vijeće nije pravilno protumačilo pojam grafičkog prikaza verbalnog žiga, u petom redu zlouporabu ovlasti i bitnu povredu odredaba postupka jer je žalbeno vijeće postavilo nezakonite uvjete kad je zahtijevalo nove dokaze i u šestom redu povredu članka 36. UFEU-a i članka 14. Uredbe 2017/1001 jer žalbeno vijeće nije pravilno protumačilo isključivost koju dodjeljuje registracija žiga.

Prvi i drugi tužbeni razlog, koji se temelje na povredi članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001

26 Kao prvo, tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni što se tiče određivanja relevantne javnosti jer je za razliku od EUIPO-ovih Smjernica za ispitivanje ono smatralo da je relevantna javnost prosječan potrošač časopisa za igre, a ne općenito časopisa, koji nije nužno zainteresiran za časopise za igre. Tužitelj dodaje da prosječni potrošač koji je relativno dobro obaviješten te razumno pažljiv i oprezan, čitatelj časopisa općenito, ne poznaje nužno časopise koji sadržavaju križaljke.

27 Kao drugo, tužitelj tvrdi, u biti, da dokazi na kojima se žalbeno vijeće temeljilo u okviru tumačenja riječi „panoramiczna” (panoramska), kao što su internetske stranice enciklopedije Wikipedije i internetske stranice za križaljke, ne predstavljaju pouzdane izvore te da dokazna vrijednost koju im je pridao EUIPO ne poštuje EUIPO-ove Smjernice za ispitivanje žigova Europske unije.

28 Kao treće, tužitelj tvrdi da je, u svakom slučaju, žalbeno vijeće „pogrešno, selektivno i pristrano” ocijenilo značenje prijavljenih žigova. Naime, prema tužiteljevu mišljenju, žalbeno vijeće nije definiralo riječ „panoramiczny” (panoramski), već izraz „krzyżówka panoramiczna” (panoramska križaljka) da bi zaključilo o opisnom karakteru navedenih žigova. U tom pogledu on tvrdi da je namjerno izostavilo

poljski izraz „krzyżówki” (križaljke) kako bi dotičnim znakovima pridalo maštovit karakter, koji može imati različita značenja. Tvrdi da je žalbeno vijeće, smatrajući da se riječ „panoramiczny” (panoramski) izravno odnosi na križaljke, a ne općenito na časopise, provelo selektivnu i neobjektivnu obradu dokaza koja je dovela do netočne analize i zaključka koji je donijelo *a priori*, zanemarujući time jezična mišljenja i mišljenja u području igara koja je pružio tužitelj. Tužitelj tvrdi da dotični znakovi ne sadržavaju očite informacije o sadržaju časopisa. Na tom temelju ističe da je termin „panorama” višeznačan i da se ne odnosi na križaljke (krzyżówka), tako da dotični znakovi sadržavaju maštovit termin i zahtijevaju razmišljanje bez izravnog, konkretnog i očitog navođenja sadržaja časopisa. Osim toga, tužitelj pojašnjava da postoje brojni časopisi čiji je naziv povezan sa sadržajem a da ta veza nije ni očita ni izravna, uključujući one koji sadržavaju riječ „panorama”.

29 EUIPO osporava tužiteljeve argumente.

30 U skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 2017/1001 neće se registrirati žigovi koji se sastoje samo od oznaka ili podataka koji u trgovini mogu služiti za označivanje vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla, ili vremena proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili nekih drugih obilježja proizvoda ili usluga. Zabranjujući registraciju kao žiga Europske unije takvih znakova ili oznaka, članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 2017/1001 teži cilju općeg interesa, a to je da se svi mogu slobodno koristiti znakovima ili opisnim oznakama karakteristika proizvoda ili usluga. Ta odredba stoga sprečava da takvi znakovi ili oznake zbog svoje registracije kao pojedinačnog žiga budu rezervirani samo za jednog poduzetnika (vidjeti presudu Općeg suda od 10. veljače 2010., O2 (Germany)/OHIM (Homezone), T-344/07, EU:T:2010:35, t. 18. i 20. i navedenu sudsku praksu).

31 Osim toga, iz članka 7. stavka 2. Uredbe br. 2017/1001 proizlazi da je dovoljno da razlozi za odbijanje postoje samo u jednom dijelu Europske unije. Prema tome, registracija nekog znaka treba se odbiti ako on ima deskriptivni karakter na jeziku jedne države članice, iako bi se mogao registrirati u drugoj državi članici (presuda od 19. rujna 2002., DKV/OHIM, C-104/00 P, EU:C:2002:506, t. 40.).

32 Da bi znak bio obuhvaćen zabranom iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001, potrebno je da ima dovoljno izravnu i konkretnu vezu s proizvodima ili uslugama o kojima je riječ, koja omogućuje dotičnoj javnosti da odmah i bez drugog promišljanja opazi opis proizvoda ili usluga o kojima je riječ ili jedno od njihovih obilježja (vidjeti presude od 12. lipnja 2007., MacLean-Fogg/OHIM (LOKTHREAD), T-339/05, neobjavljenu, EU:T:2007:172, t. 29. i navedenu sudsku praksu i od 27. travnja 2016., Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA), T-89/15, neobjavljenu, EU:T:2016:244, t. 14. i navedenu sudsku praksu).

33 U tom pogledu, mora se naznačiti da zakonodavčev odabir izraza „karakteristično” ističe činjenicu da su spomenutom odredbom predviđeni samo oni znakovi koji služe opisivanju svojstva proizvoda ili usluga za koje je podnesena prijava za registraciju, a koje zainteresirani krugovi lako prepoznaju. Stoga se registracija znaka može odbiti na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 samo ako je razumno predvidjeti da će ga zainteresirani krugovi stvarno prepoznati kao opis jednog od spomenutih obilježja (vidjeti presudu Općeg suda od 24. travnja 2012., Leifheit/OHIM (EcoPerfect), T-328/11, neobjavljenu, EU:T:2012:197, t. 16. i navedenu sudsku praksu).

34 Nadalje, za znakove ili podatke koji u trgovini mogu služiti za označavanje obilježja proizvoda ili usluge za koje je podnesena prijava smatra se na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001 da ne mogu izvršavati glavnu funkciju žiga, a to je pokazivanje komercijalnog podrijetla proizvoda ili usluge kako bi se potrošaču koji stječe taj proizvod ili uslugu koja je označena žigom omogućilo da pri kasnijem stjecanju učini isti izbor, ako se iskustvo pokazalo pozitivnim, ili drugi izbor, ako se ono pokazalo negativnim (vidjeti presudu od 17. prosinca 2015., Medical Systems/OHIM (3D), T-79/15, neobjavljenu, EU:C:2015:999, t. 17. i navedenu sudsku praksu).

35 Budući da EUIPO osporava odbijanje registracije na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001, nije potrebno da se znakovi i oznake koji su sastavni dijelovi žiga iz tog članka u trenutku podnošenja prijave za registraciju zaista koriste za opise proizvoda ili usluga kao što su oni za koje je

podnesena prijava ili karakteristika tih proizvoda ili usluga. Dovoljno je, kako se navodi u samom tekstu te odredbe, da se ti znakovi i oznake mogu upotrebljavati u te svrhe (vidjeti presudu od 17. studenoga 2016., Vince/EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY), T-315/15, neobjavljenu, EU:T:2016:667, t. 31. i navedenu sudsku praksu).

36 Potrebno je odbiti registraciju verbalnog znaka ako makar u jednom od svojih mogućih značenja on označava obilježje proizvoda ili usluga o kojima je riječ (vidjeti presudu od 23. rujna 2015., Mechadyne International/OHIM (FlexValve), T-588/14, neobjavljenu, EU:T:2015:676, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

37 Konačno, ocjena opisnog karaktera nekog znaka može se donijeti samo, s jedne strane, s obzirom na razumijevanje relevantne javnosti i, s druge strane, s obzirom na dotične proizvode ili usluge (presuda od 27. veljače 2002., Eurocool Logistik/OHIM (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, t. 38.).

38 Upravo s obzirom na ta načela valja ispitati prvi i drugi tužbeni razlog.

39 Kao prvo, što se tiče određivanja relevantne javnosti, valja navesti da je žalbeno vijeće u točki 22. pobijanih odluka smatralo, a to uostalom tužitelj nije osporio, da je to javnost koja govori poljski, s obrazloženjem da se dotični znakovi sastoje od poljske riječi, odnosno „panoramicznych” (panoramskih). Nadalje, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni kad je u točki 21. pobijane odluke utvrdilo da su „periodični časopisi” bili su namijenjeni prosječnim potrošačima i da je stupanj pažnje relevantne javnosti bio onaj prosječnog potrošača koji je relativno dobro obaviješten, pažljiv i oprezan.

40 Naime, navodna proturječnost koju tužitelj ističe, između obrazloženja pobijanih odluka i presude od 29. travnja 2004., Procter & Gamble/OHIM (C-473/01 P i C-474/01 P, EU:C:2004:260, t. 33.), ne može se prihvatiti. U tom pogledu, iako je smatralo da je prosječni potrošač bio relativno dobro obaviješten, a ne uobičajeno obaviješten, žalbeno vijeće iz toga nije zaključilo da stupanj pažnje potrošača treba drukčije tumačiti.

41 Osim toga, pod pretpostavkom da je formulaciju koju je žalbeno vijeće usvojilo u točki 21. drugoj rečenici pobijanih odluka potrebno drukčije tumačiti, dovoljno je podsjetiti na to da stupanj pozornosti prosječnog potrošača za kojeg se smatra da je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan varira ovisno o kategoriji predmetnih proizvoda ili usluga (vidjeti presudu od 9. prosinca 2010., Međunarodna federacija logis/OHIM (Nijansa smeđe), T-329/09, neobjavljenu, EU:T:2010:510, t. 20. i navedenu sudsku praksu).

42 Osim toga, valja podsjetiti na to da, kako proizlazi iz ustaljene sudske prakse Suda, u svrhu ocjene ima li žig razlikovni karakter treba uzeti u obzir ukupni dojam koji on ostavlja (vidjeti presudu od 12. srpnja 2012., Smart Technologies/OHIM, C-311/11 P, EU:C:2012:460, t. 49. i navedenu sudsku praksu).

43 Kao drugo, valja utvrditi da se svaki od znakova sastoji od broja, odnosno 200, 300, 400, 500 ili 1000 i verbalnog elementa „panoramicznych” (panoramskih).

44 U pogledu broja sadržanog u svakom od znakova već je presuđeno da ako se prijava za registraciju osobito odnosi na jednu kategoriju proizvoda čiji se sadržaj jednostavno i uobičajeno određuje količinom jedinica, razumno je predvidjeti da će znak koji se sastoji od brojki zainteresirani krugovi stvarno prepoznati kao opis navedene količine te stoga obilježja tih proizvoda (presuda od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 56.). To je očito ovdje slučaj te, uostalom, to značenje tužitelj ne osporava.

45 Što se tiče značenja verbalnog elementa „panoramicznych”, žalbeno je vijeće u točkama 24. i 26. pobijanih odluka navelo da je riječ „panoramicznych” (panoramskih) genitiv množine riječi „panoramiczna” (panoramska), koja je sama izvedena od riječi „panorama” (panorama), da izraz

„panoramski” označava, među ostalim, vrstu križaljke tako da, kada je riječ o obuhvaćenim proizvodima, prijavljeni žigovi prenose jasne informacije u pogledu sadržaja časopisa (200, 300, 400, 500 ili 1000 panoramskih križaljki).

46 Tužiteljevi argumenti ne mogu dovesti u pitanje tu ocjenu.

47 Što se tiče tužiteljeve tvrdnje da EUIPO, oslanjajući se na dokaze u obliku elektroničkih izvora da bi se odredilo značenje verbalnog elementa „panoramicznych” (panoramskih), nije poštovao EUIPO-ove Smjernice za ispitivanje, valja podsjetiti na to da te smjernice, iako nisu obvezujuće, nisu samo referentni izvor EUIPO-ove prakse u području žigova već i kodifikacija preporuke na koji bi se način trebalo postupiti tako da, pod uvjetom da su u skladu s pravnim odredbama višeg pravnog ranga, iz njih proizlazi EUIPO-ovo samoograničenje jer se mora uskladiti s pravilima koje je sam odredio (vidjeti presudu od 18. rujna 2015., Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OHIM – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, neobjavljenu, EU:T:2015:647, t. 45. i 46. i navedenu sudsku praksu).

48 Međutim, najprije, iz teksta koji navodi sam tužitelj jasno proizlazi da verzija EUIPO-ovih Smjernica za ispitivanje koja je stupila na snagu 1. veljače 2014. ne ograničava mogućnosti korištenja internetskog pretraživača da bi se dokazalo opisno značenje samo novih izraza i žargonskih pojmova. Naime, kad u poglavlju 4. odjeljka 4. dijela B navodi da je „[t]akvo pretraživanje interneta također valjano sredstvo za dokazivanje opisnog značenja, osobito kad je riječ o novim izrazima ili žargonskim pojmovima”, EUIPO-ove Smjernice za ispitivanje ne isključuju pretraživanja na internetu u drugim slučajevima.

49 Nadalje i u svakom slučaju valja istaknuti da, u verziji koja je stupila na snagu 1. listopada 2017., isti je tekst izmijenjen kako slijedi: „pretraga na Internetu također je valjani način dokazivanja opisnog značenja, pogotovo kad se radi o novim izrazima, tehničkom jeziku ili žargonskim izrazima”. Međutim, iako je točno da riječ „panoramska” nije nova, ostali izvori na koje se žalbeno vijeće pozvalo u pobijanim odlukama pokazuju da u području igara riječima ta riječ ulazi u tehnički žargon. Stoga, ne postoji nikakva proturječnost s EUIPO-ovim Smjernicama za ispitivanje.

50 Naposljetku, valja istaknuti da se, u svakom slučaju, žalbeno vijeće nije temeljilo isključivo na dva izvora informacija koje navodi tužitelj, odnosno na internetskoj stranici enciklopedije Wikipedia i internetskoj stranici krzyzowki.net”, kako bi ocijenilo značenje verbalnog elementa „panoramicznych” (panoramskih). Naime, žalbeno vijeće prihvatilo je druge dokazne elemente navedene u obrazloženju odluka ispitivača od 29. rujna 2016. te je izričito uputilo na te elemente u točki 24. pobijanih odluka, pozivajući se također na razne publikacije u području igara riječima, kao što su Rječnik izraza za igre riječima i slične igre (1994.), Rječnik zadataka za igre riječima, objavljen na internetu, Stručni vodič za igre riječima (1988.) i publikaciju naslovljenu Savjeti stručnjaka u igrama riječima. Kako riješiti te osmisliti intelektualne zadatke (1968.).

51 S druge strane, također treba odbiti tužiteljev argument prema kojem žalbeno vijeće nije ispitalo jezična mišljenja i mišljenja u području igara riječima, iako su ona izričito uzeta u obzir u točkama 28. i 29. pobijanih odluka u okviru ispitivanja značenja verbalnog elementa „panoramicznych” (panoramskih). U analizi mišljenja u području igara riječima koje je tužitelj podnio žalbeno je vijeće istaknulo da iz njih proizlazi da u izrazu „panoramska križaljka” izraz „panoramska” označava vrstu križaljke. Kao što je to naveo EUIPO, tužitelj je to utvrđenje potkrijepio izjavom da je namjerno izostavio izraz „križaljka” kako bi dotičnim znakovima pridao maštovit karakter. Stoga, tužiteljev argument prema kojem navedeni izraz uopće ne označava vrstu križaljke i da se žalbeno vijeće činjenično pozvalo na značenje verbalnog izraza „krzyżówka panoramiczna” treba odbiti kao neosnovan.

52 Osim toga, valja podsjetiti na to da se, prema sudskoj praksi navedenoj u točki 36. ove presude, mora odbiti registracija verbalnog znaka ako on u najmanje jednom od svojih mogućih značenja označava obilježje proizvoda ili usluga o kojima je riječ. Slijedom toga, činjenica da riječ „panoramska” može imati druga značenja u ovom predmetu nema utjecaja na ocjenu žalbenog vijeća.

53 U tom kontekstu, također nije relevantna eventualna pogreška koju je počinilo žalbeno vijeće kad je u točki 29. pobijanih odluka navelo definiciju riječi „panorama” koja je iznesena u pismu „Rada Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk” (Savjet za poljski jezik Poljske akademije znanosti) od 11. veljače 2002., koja, prema mišljenju žalbenog vijeća, definira pojam „panorama” kako slijedi: „1. Široki pogled s povišenog mjesta; također: crtež ili fotografija tog pogleda; 2. Široki prikaz pojava u književnom ili kinematografskom djelu; 3. Velika freska koja obično prikazuje temu bitke i nalazi se na unutarnjim zidovima okrugle zgrade; također, zgrada u kojoj se nalazi ta freska”, dok prema tužiteljevu mišljenju ta definicija glasi: „2. Široki prikaz pojava u knjizi, filmu, članku itd. […]”. Očito je da u dva slučaja ta definicija ima druga značenja, kao što je navedeno u točki 52. ove presude.

54 Osim toga, s obzirom na druge dokaze zaključak žalbenog vijeća o značenju riječi „panoramicznych” ne može se dovesti u pitanje jednim dokazom, i to mišljenjem predsjednika Poljske udruge igrača prema kojem „uobičajeni pojmovi u tisku kao što su panorama, panoramiczne, panoramix pripadaju autorskoj mašti urednika što se tiče imena/naslova tiskovina, a ne igračke terminologije”. Osim toga, tom mišljenju proturječi sam tužitelj jer ističe da se na internetskoj stranici https://szarada.net riječ „panorama”, od koje je izvedena riječ „panoramicznych”, koristi za jednu vrstu križaljki.

55 Iz toga slijedi da je žalbeno vijeće u točkama 24. i 26. pobijanih odluka pravilno smatralo da pojam „panoramicznych” odgovara, među ostalim, vrsti križaljki i da njegova povezanost s brojem označava broj križaljki panoramske vrste.

56 Stoga valja ustvrditi da je žalbeno vijeće pravilno zaključilo da u općem dojmu dotičnih znakova relevantna javnost, osobito čitatelji časopisa s križaljkama, izravno i bez dodatnog razmišljanja percipiraju vezu između elementa „200”, „300”, „400”, „500” ili „1000” i verbalnog elementa „panoramicznych” kao upućivanje, u jednom od njegovih mogućih značenja, na broj križaljki panoramske vrste.

57 Osim toga, valja podsjetiti na to da se žig ne može registrirati za skupinu proizvoda, u ovom slučaju „periodičnih časopisa”, ako je opisan u odnosu na jedan dio tih proizvoda koji čine njihovu podskupinu, odnosno časopise koji sadržavaju određeni broj križaljki (vidjeti u tom smislu presudu od 7. lipnja 2001., DKV/OHIM (EuroHealth), T-359/99, EU:T:2001:151, t. 33.).

58 Naime, isti se zaključak nameće i ako se, kao u ovom slučaju, žigovi za koje su podnesene prijave mogu smatrati opisnim za potrošače neodređene podskupine.

59 S obzirom na prethodno navedeno, prvi i drugi tužbeni razlog treba odbiti.

Treći i peti tužbeni razlog, koji se u biti temelje na povredi članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001

60 U okviru trećeg i petog tužbenog razloga tužitelj smatra da su žigovi za koje je podnesena prijava „intenzivnom i dugotrajnom uporabom stekli sekundarni razlikovni karakter”.

61 Kao prvo, to je potkrijepio dokument naslovljen „Analize i mišljenje [profesora F.] o razlikovnom karakteru brojeva” kao i nedavna studija provedena među studentima.

62 Kao drugo, prijavljeni žigovi imaju ugled s obzirom na činjenicu da se upotrebljavaju više od 20 godina, što potvrđuje datum registracije tiskovnih naslova. Slijedom toga, relevantna je javnost navikla na uspostavu poveznice između tih slogana i križaljki koje uređuje tužitelj, što također olakšava to da ta javnost prepozna komercijalno podrijetlo označenih proizvoda.

63 U tom pogledu, tužitelj tvrdi da, budući da su prijavljeni žigovi tiskovni naslovi koji se štite od registracije drugih časopisa istog naslova, to je jednako tomu da te znakove upotrebljava samo jedan trgovac, u ovom slučaju sam tužitelj. Međutim, iz presude od 18. lipnja 2002., Philips (C-299/99, EU:C:2002:377) proizlazi da to što samo jedan trgovac upotrebljava znak može biti dovoljno da on stekne sekundarni razlikovni karakter.

64 Kao treće, sekundarni razlikovni karakter žigova za koje je podnesena prijava također se može ustanoviti dokazima koji se odnose na tužiteljevu suradnju s poljskom televizijskom emisijom Śmiechu Warte, odnosno zahvalama za tu suradnju, brojkama koje svjedoče o popularnosti te emisije kod poljskih televizijskih gledatelja te računima o financiranju nagrada u naravi distribuiranih u okviru te emisije i promidžbe dotičnih znakova u sklopu toga.

65 Kao četvrto, sekundarni razlikovni karakter žigova za koje su podnesene prijave dokazuje se računima za oglašavanje u tisku, na radiju, televiziji i na oglasnim panoima.

66 Nadalje, treba uzeti u obzir specifične načine prodaje časopisa, uključujući časopise s križaljkama, odnosno činjenicu da potrošač uglavnom komunicira s prodavateljem samo kroz mali prozor i stoga za odabrane proizvode koristi verbalni znak samo u fonetskom pogledu. Prema tome, kad potrošač bira između tužiteljevih proizvoda i onih drugih izdavača, on uglavnom upotrebljava dotične verbalne znakove.

67 Osim toga, žalbeno vijeće je pogrešno navelo u točki 56. pobijanih odluka da je tužitelj neprekidno promicao žigove za koje su podnesene prijave u posebnom grafičkom obliku. S jedne strane, dokazi na koje se poziva žalbeno vijeće samo dokazuju da tužitelj također rabi dotične verbalne znakove na svojoj internetskoj stranici. S druge strane, iz presude od 7. srpnja 2005., Nestlé (C-353/03, EU:C:2005:432) proizlazi da podnošenje dotičnih znakova u grafičkom obliku ne isključuje ni njihovu upotrebu ni činjenicu da su stekli sekundarni razlikovni karakter.

68 Također žalbeno je vijeće pogrešno utvrdilo da samo znak TECHNOPOL i žig koji sadržava verbalni element „Technopol”, u ovom slučaju, čine oznaku komercijalnog podrijetla. Logotip Technopol samo je pokazatelj kvalitete dotičnih proizvoda, koji se razlikuju od drugih konkurenata ne samo po maštovitim imenima nego i po ugledu.

69 Također, postavivši tužitelju brojne zahtjeve, uključujući u području dokaza, žalbeno je vijeće počinilo značajnu zlouporabu te je postupilo nezakonito. U tom pogledu, kako bi ustrajalo na nepostojanju uporabe dotičnih znakova kao žigova, žalbeno je vijeće utvrdilo povezanost inherentnog i sekundarnog razlikovnog karaktera, što je na nezakonit način dovelo do negativnih posljedica za tužitelja.

70 Naposljetku, podredno, tužitelj navodi poljsku sudsku praksu, osobito onu Sąda Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska), koji je u svojoj presudi od 21. veljače 2008. (br. III CSK 264/07) presudio da su znakovi koje su upotrebljavali časopisi stekli sekundarni razlikovni karakter.

71 EUIPO osporava tužiteljeve argumente.

72 Na temelju članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001 apsolutni razlozi za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) iste uredbe ne protive se registraciji žiga ako je žig slijedom svoje uporabe stekao razlikovni karakter u odnosu na proizvode za koje je zatražena registracija.

73 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, članak 7. stavak 3. Uredbe br. 2017/1001 treba tumačiti na način da žig treba steći razlikovni karakter uporabom prije datuma podnošenja prijave. Stoga, nije relevantna okolnost da je žig stekao razlikovni karakter uporabom kasnijom od datuma podnošenja prijave žiga i prije trenutka u kojem EUIPO, odnosno ispitivač ili, ovisno o slučaju, žalbeno vijeće odlučuje o tome protive li se apsolutni razlozi za odbijanje registraciji tog žiga. Iz toga slijedi da EUIPO ne može uzeti u obzir dokaze koji se odnose na razdoblje nakon datuma podnošenja prijave (vidjeti presudu od

21. studenoga 2012., Getty Images/OHIM (PHOTOS.COM), T-338/11, neobjavljenu, EU:T:2012:614, t. 45. i navedenu sudsku praksu; vidjeti također u tom smislu presudu od 11. lipnja 2009., Imagination Technologies/OHIM, C-542/07 P, EU:C:2009:362, t. 49.). Prema tome, iako Opći sud može uzeti u obzir elemente koji su nastali nakon datuma podnošenja prijave, to uzimanje u obzir podložno je uvjetu da oni omogućuju donošenje zaključaka o situaciji kakva je postojala na taj datum (vidjeti presudu od 17. listopada 2017., Murka/EUIPO (SCATTER SLOTS), T-704/16, neobjavljenu, EU:T:2017:728, t. 75. i navedenu sudsku praksu).

74 Nadalje, iz sudske prakse proizlazi da se za stjecanje razlikovnog karaktera žiga uporabom zahtijeva da barem znatan dio relevantne javnosti zahvaljujući žigu prepoznaje da proizvodi ili usluge na koje se on odnosi potječu od određenog poduzetnika (presude od 29. travnja 2004., Eurocermex/OHIM (Oblik pivske boce), T-399/02, EU:T:2004:120, t. 42.; od 15. prosinca 2005., BIC/OHIM (Oblik upaljača s kremenom), T-262/04, EU:T:2005:463, t. 61. i od 17. svibnja 2011., Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon „Ygeia”/OHIM (υγεία), T-7/10, neobjavljena, EU:T:2011:221, t. 42.). Međutim, kada je riječ o okolnostima u kojima se taj uvjet može smatrati ispunjenim, one se ne mogu utvrditi samo na osnovi općih i apstraktnih podataka (presude od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, Zb., EU:C:1999:230, t. 52. i od 17. svibnja 2011. υγεία, T-7/10, neobjavljena, EU:T:2011:221, t. 45.).

75 Sud je pojasnio da, kako bi se utvrdilo je li žig uporabom stekao razlikovni karakter, nadležno tijelo mora sveobuhvatno ocijeniti elemente koji mogu dokazati da je žig postao sposoban identificirati proizvod kao da potječe od određenog poduzetnika i time razlikovanje tog proizvoda od onih drugih poduzetnika (presude od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, EU:C:1999:230, t. 49.; od 15. prosinca 2005., Oblik upaljača s kremenom, T-262/04, EU:T:2005:463, t. 63. i od 17. svibnja 2011., υγεία, T-7/10, neobjavljena, EU:T:2011:221, t. 43.).

76 U tom pogledu valja uzeti u obzir, među ostalim, tržišni udio tog žiga, intenzitet, zemljopisni doseg i trajanje uporabe žiga, važnost poduzetnikovih ulaganja u njegovu promidžbu, udio zainteresirane javnosti koja zbog žiga proizvod identificira kao proizvod koji potječe od određenog poduzetnika, izjave trgovačkih i industrijskih komora ili drugih strukovnih udruga kao i ispitivanja javnog mnijenja (vidjeti presudu od 15. prosinca 2005., Oblik upaljača s kremenom, T-262/04, EU:T:2005:463, t. 64. i od 17. svibnja 2011., υγεία, T-7/10, neobjavljenu, EU:T:2011:221, t. 44.).

77 Upravo s obzirom na ta razmatranja valja ispitati je li žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni smatrajući da predmetni znakovi nisu stekli razlikovni karakter uporabom u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001 prije podnošenja zahtjeva za registraciju 1. travnja 2016., u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 73. ove presude.

78 U tom pogledu valja istaknuti da je tužitelj podnio dvije kategorije dokaza, to jest:

– ispitivanja javnog mnijenja i druge dokumente koji se odnose na promet i popularnost mjesečnih izdanja *100 PANORAMICZNYCH*, *200 PANORAMICZNYCH*, *300 PANORAMICZNYCH*, *400 PANORAMICZNYCH*, *500 PANORAMICZNYCH* i *1000 PANORAMICZNYCH* te položaj potonjih na tržištu igara riječima u Poljskoj;

– račune i druge dokumente koji se odnose na oglašavanje i promidžbu navedenih mjesečnih izdanja, uključujući one u okviru suradnje tužitelja s poljskom televizijskom emisijom Śmiechu Warte.

79 Osim toga, valja podsjetiti na to da priloge tužbi A. 22 i A. 23 treba odbaciti kao nedopuštene, u ovom slučaju, zbog razloga iznesenih u točkama 18. do 24. ove presude.

80 Međutim, što se tiče prve kategorije dokaza (vidjeti točku 78. prvu alineju ove presude), čiju ocjenu koju je provelo žalbeno vijeće tužitelj uostalom nije osporio, valja ustvrditi da je žalbeno vijeće u točkama 48. do 54. pobijanih odluka pravilno smatralo da ti elementi neupitno dokazuju da je već

godinama tužitelj jedan od najvećih trgovačkih društava na tržištu i da njegova mjesečna izdanja imaju veliku popularnost među potrošačima, ali navedeni elementi međutim ne dokazuju da se dotični znakovi percipiraju kao oznake trgovačkog podrijetla, a ne opisne informacije o sadržaju tih mjesečnih izdanja.

81 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da se promet može smatrati samo sekundarnim dokazom koji ovisno o slučaju može potkrijepiti izravne dokaze razlikovnog karaktera stečenog uporabom, kao što su izjave stručnih udruga ili istraživanja tržišta (vidjeti presudu od 30. studenoga 2017., Hanso Holding/EUIPO (REAL), T-798/16, neobjavljenu, EU:T:2017:854, t. 49. i navedenu sudsku praksu).

82 Naime, promet kao takav ne dokazuje da javnost kojoj su namijenjeni predmetni proizvodi percipira sporni žig kao oznaku trgovačkog podrijetla. Dokaz razlikovnog karaktera stečenog uporabom načelno se ne može utvrditi samim podnošenjem podataka o prometu (vidjeti u tom smislu presudu od 30. studenoga 2017., REAL, T-798/16, neobjavljenu, EU:T:2017:854, t. 50. i navedenu sudsku praksu).

83 To je tim više tako u ovom predmetu jer druga kategorija dokaza (vidjeti točku 78. drugu alineju ove presude) ne sadržava izravne dokaze razlikovnog karaktera stečenog uporabom.

84 Naime, što se tiče, kao prvo, računa i drugih dokumenata koji se odnose na tužiteljevu suradnju s poljskom emisijom Śmiechu Warte, koja se emitirala od 1994. do 2009. na prvom kanalu poljske televizije (TVP1), treba istaknuti, kao prvo, da dokumenti koji sadržavaju zahvale za tu suradnju i brojke koje dokazuju popularnost te emisije kod poljskih gledatelja, prema svojoj naravi, pripadaju istoj kategoriji kao i prva skupina dokaza.

85 Kao drugo, treba utvrditi da se nijedan od znakova za koje je podnesena prijava za registraciju ne pojavljuje na računima koji se odnose na tužiteljevu kupnju videokamera koje su distribuirane u okviru navedene emisije kao nagrade u naravi.

86 Kao treće, isto vrijedi i za račune koji se odnose na oglašavanje u tužiteljevu korist u okviru iste emisije. Nadalje, iako se u tim računima među ostalim navodi „postavljanje panoa za oglašavanje” i „izdavanje reklamnog filma ‚Technopol’ od 15/30 sekundi”, oni ne sadržavaju nikakvu naznaku o sadržaju tih emisija. Iako je točno da ugovor sklopljen između tužitelja i poljske televizije 2008. donosi određena pojašnjenja o sadržaju oglašavanja u tužiteljevu korist u okviru televizijske emisije Śmiechu Warte jer uključuje tekst koji se izgovara u okviru te emisije – videokamere je financirao Technopol iz Częstochowe, izdavač križaljki 100, 200, 300, 500 i 1000 panoramicznych – valja istaknuti da se, s jedne strane, taj tekst ne odnosi na znakove prijavljene za registraciju, odnosno 400 PANORAMICZNYCH i, s druge strane, iz stavka 4. točke 6. tog ugovora proizlazi da je sklopljen samo za razdoblje od 3. ožujka do 31. listopada 2008. Stoga, budući da tužitelj napominje da će se, u skladu sa stavkom 2. točkom 2. tog ugovora, promotivni film koji sadržava gore navedeni tekst emitirati 52 puta u razdoblju od sedam mjeseci tijekom razdoblja valjanosti ugovora i da na tom temelju ističe da „primijenjeno u razdoblju od deset godina, to mjerilo dovodi do zaključka da je film emitiran gotovo tisuću puta”, valja utvrditi da, u nedostatku drugih ugovora koji obuhvaćaju druga razdoblja, ta tužiteljeva tvrdnja nije ni na koji način potkrijepljena.

87 Što se tiče, kao drugo, računa koji se odnose na oglašavanje i promidžbu u tisku, na radiju, televiziji i na panoima za oglašavanje, valja istaknuti da, iako se tim računima dokazuju rashodi koje je tužitelj imao za, među ostalim, usluge „oglašavanja”, „objave reklama”, „oglašivačke kampanje na panoima AMS” i „promidžbu [tužiteljevih] križaljki”, velika većina dotičnih računa ne spominje ni znakove za koje su podnesene prijave za registraciju ni, još manje, sadržaj zatraženog oglašavanja ili promidžbe.

88 U tim uvjetima valja zaključiti da, čak iako druga kategorija dokaza pokazuje da je tijekom godina tužitelj potrošio znatne iznose za promidžbu svojih proizvoda, većina tih dokaza ne pruža nikakve informacije u pogledu oblika i sadržaja te promidžbe. Osim toga i prije svega, ta kategorija dokaza ni u kojem slučaju ne dokazuje da zbog takve promidžbe relevantna javnost dotične znakove percipira kao oznaku trgovačkog podrijetla, a ne kao opisnu naznaku o sadržajima časopisa.

89 Taj zaključak ne može se temeljiti samo na činjenici da su nakon registracije u Poljskoj dotičnih znakova kao tiskovnih naslova ti znakovi bili rezervirani za jednog trgovca, u ovom slučaju tužitelja. U tom pogledu valja istaknuti da, iako je točno da je Sud presudio da česta uporaba znaka koji se sastoji od oblika proizvoda može biti dovoljna da taj znak ima razlikovni karakter, dodao je da to može biti dovoljno ako subjekt jedini na tržištu nudi posebne proizvode i u situaciji u kojoj, nakon te uporabe, značajan dio zainteresiranih krugova povezuje taj oblik s tim subjektom, isključujući svakog drugog poduzetnika, ili vjeruje da proizvodi tog oblika potječu od potonjeg (presuda od 18. lipnja 2002., Philips, C-299/99, EU:C:2002:377, t. 65.). Međutim, te okolnosti nisu dokazane dokaznim elementima koje je u ovom slučaju podnio tužitelj. Osim toga, tužitelj nije bio jedini koji je na poljskom tržištu nudio časopise s križaljkama.

90 Osim toga, što se tiče dokumenta naslovljenog „Analize i mišljenje [profesora F.] o razlikovnom karakteru brojeva”, prema kojem „kod potrošača, i kod onih koji čitaju časopise s križaljkama i kod onih koji ih ne čitaju, oznaka časopisa koji sadržava križaljke brojem podsjeća samo [na tužitelja]” i prema kojem su „potrošači svjesni da časopis s križaljkama s brojem 100, 200, 300, 400, 500 i 1000 na naslovnici potječe iz iste izdavačke kuće”, dokumenta koji se uostalom treba odbaciti kao nedopušten u ovim predmetima (vidjeti točke 18. do 24. ove presude), valja istaknuti da, osim činjenice da se on ne odnosi na znakove čija se registracija u ovom slučaju traži, taj dokument ni u kojem slučaju ne može biti dovoljan da bi se u nedostatku drugih dokaza dokazao sekundarni razlikovni karakter navedenih znakova.

91 Slijedi da, čak i ako tužitelj pravilno tvrdi da stjecanje razlikovnog karaktera može proizlaziti i iz uporabe, kao dijela registriranog žiga, njegova elementa i iz uporabe različitog žiga zajedno s registriranim žigom (vidjeti presudu od 18. travnja 2013., Colloseum Holding, C-12/12, EU:C:2013:253, t. 27. i navedenu sudsku praksu) i da prikaz dotičnih znakova u obliku navedenom u točki 40. pobijanih odluka, odnosno kao verbalnih elemenata figurativnih žigova 100 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH ili 500 PANORAMICZNYCH ne isključuje uistinu uporabu znakova za koje su podnesene prijave za registraciju, i dalje stoji da je žalbeno vijeće u pogledu dokaza koje je podnio tužitelj pravilno smatralo da nije moguće utvrditi da su ti znakovi stekli razlikovni karakter svojom uporabom.

92 U tom pogledu, Sud je osim toga pojasnio da je u oba slučaja navedena u točki 91. ove presude važno da, kao posljedica te uporabe, zainteresirana javnost zaista raspoznaje proizvod ili uslugu koju jedino označava žig čija je registracija prijavljena kao da potječe od određenog poduzetnika (vidjeti presudu od 16. rujna 2015., Société des Produits Nestlé, C-215/14, EU:C:2015:604, t. 64. i navedenu sudsku praksu).

93 Prema tome, neovisno o tome rabi li se znak kao dio registriranog žiga ili zajedno s njim, bitan uvjet jest da, kao posljedica te uporabe, znak čija je registracija kao žiga prijavljena kod zainteresirane javnosti može ostavljati dojam kao da proizvodi na koje se odnosi potječu od određenog poduzetnika (vidjeti presudu od 16. rujna 2015., Société des Produits Nestlé, C-215/14, EU:C:2015:604, t. 65. i navedenu sudsku praksu).

94 Međutim tužitelj, točnije, nije uspio dokazati da je taj bitan uvjet ispunjen u ovom slučaju.

95 Ta ocjena ne može biti dovedena u pitanje tužiteljevim upućivanjem na presudu Sąda Najwyższyeg (Vrhovni sud, Poljska) od 21. veljače 2008. (br. III CSK 264/07). U tom pogledu je dovoljno podsjetiti na to da je sustav žigova Europske unije autonoman sustav koji se sastoji od skupa pravila i koji slijedi

svoje posebne ciljeve, a primjenjuje se neovisno o bilo kojem nacionalnom sustavu. Posljedično, prikladnost znaka za registraciju kao žiga Europske unije treba ocijeniti samo na temelju relevantnih propisa Unije, tako da EUIPO i, ako je potrebno, sud Unije nisu vezani odlukom donesenom na razini države članice kojom se tom istom znaku priznaje mogućnost registracije kao nacionalnog žiga. Isto vrijedi i ako je takva odluka donesena na temelju nacionalnog zakonodavstva usklađenog s Direktivom br. 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.) (vidjeti u tom smislu presudu od 6. ožujka 2012., ThyssenKrupp Steel Europe/OHIM (Highprotect), T-565/10, neobjavljenu, EU:T:2012:107, t. 27. i navedenu sudsku praksu).

96 S obzirom na prethodno navedeno, treći i peti tužbeni razlog treba stoga odbiti.

Četvrti i sedmi tužbeni razlog, koji se odnose na zlouporabu ovlasti koju je počinilo žalbeno vijeće, koja se odnosi na EUIPO-ovu registraciju drugih znakova s brojevima i na to da žalbeno vijeće nije poštovalo načelo neovisnosti sustava zaštite žiga

97 Kao prvo, tužitelj tvrdi da je EUIPO u svojoj ranijoj praksi odlučivanja već registrirao žigove koji sadržavaju riječi povezane s arapskim brojevima, među ostalim u sektorima automobila, lijekova, časopisa i financija, što prema njegovu mišljenju dokazuje da su navedeni žigovi imali razlikovni karakter u trenutku njihove registracije. U tim okolnostima, tvrdeći da ne može registrirati prijavljene žigove zbog eventualne pogreške koju sadržavaju drugi postupci registracije žigova, žalbeno je vijeće počinilo „očitu zlouporabu prava”.

98 Kao drugo, tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće povrijedilo načelo autonomije zaštite žigova Europske unije jer je odbijanje registracije prijavljenih žigova utemeljilo na odlukama Urząda Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej (Poljski ured za patente) o verbalnim znakovima 100 PANORAMICZNYCH, 200 PANORAMICZNYCH i 300 PANORAMICZNYCH.

99 Prema tužiteljevu mišljenju, u skladu s Uredbom 2017/1001 jedini opipljivi dokaz u predmetnom slučaju bila je EUIPO-ova registracija, u korist tužitelja, verbalnog žiga Europske unije 100 PANORAMICZNYCH pod brojem 3418639. Prijavljeni žigovi pripadaju istoj porodici na verbalnom i na figurativnom planu te se promiču zajedno sa spomenutim žigom Europske unije, što predstavlja najvažniju opipljivu referentnu točku i u potpunosti opravdava registraciju žigova za koje su podnesene prijave.

100 Tužitelj dodaje da ga je povreda sustava samostalne zaštite prava žigova Europske unije primorala da se koristi drugim sredstvima zaštite, koja su nedostatna, zamjenjiva i kojima nije cilj zaštita žigova, poput onih iz općih pravila građanskog prava, zakona o tisku, autorskih prava i zabrana nepoštene poslovne prakse u pogledu potrošača ili nepoštenog tržišnog natjecanja.

101 EUIPO osporava tužiteljeve argumente.

102 Uvodno, valja podsjetiti na to da, na temelju članka 72. stavka 2. Uredbe br. 2017/1001, Opći sud može poništiti ili izmijeniti odluku žalbenog vijeća EUIPO-a samo „zbog nenadležnosti, bitnih povreda pravila postupka, povrede Ugovora o funkcioniranju Europske unije, povrede ove Uredbe ili bilo kojeg pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu ili zlouporabu ovlasti”.

103 U tom pogledu, prema ustaljenoj sudskoj praksi, odluka je donesena zlouporabom ovlasti samo ako se na temelju objektivnih, relevantnih i usklađenih pokazatelja utvrdi da je donesena radi postizanja svrhe različite od onih proglašenih (vidjeti presudu od 17. veljače 2017., Unilever/EUIPO Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, neobjavljenu, EU:T:2017:98, t. 41. i navedenu sudsku praksu).

104 Nadalje, što se tiče tužiteljeva argumenta o povredi načela samostalne zaštite prava žigova Europske unije, točno je da je prema tom načelu sustav žigova Europske unije autonoman sustav koji se sastoji od skupa pravila i koji provodi sebi specifične ciljeve, a primjenjuje se neovisno o ikojem nacionalnom sustavu i da se, slijedom toga, prikladnost znaka za registraciju kao žiga Europske unije treba ocijeniti samo na temelju relevantnih Unijinih propisa (vidjeti u tom smislu presudu od 6. ožujka 2012., Highprotect, T-565/10, neobjavljenu, EU:T:2012:107, t. 27. i navedenu sudsku praksu).

105 Ipak, iz sudske prakse proizlazi da su pod tim uvjetom registracije koje su dosad izvršene u državama članicama element koji se, iako nije odlučujući niti može vezati žalbeno vijeće u okolnostima u kojima ono smatra da je žig za koji je podnesena prijava u sukobu s apsolutnim razlozima za odbijanje utvrđenima u Uredbi 2017/1001, može uzeti u obzir u svrhu registracije žiga Europske unije (vidjeti u tom smislu presudu od 6. ožujka 2012., Highprotect, T-565/10, neobjavljenu, EU:T:2012:107, t. 28. i navedenu sudsku praksu).

106 U istom smislu i pod istim uvjetom, odbijanje registracija koje se provodi u državama članicama može se također uzeti u obzir.

107 U ovom slučaju, žalbeno vijeće smatralo je u točki 38. pobijanih odluka da je ispitivanje koje su provela nacionalna tijela bilo jedan od ključnih elemenata jer se razlog za odbijanje odnosi na državno područje Poljske i jer su sposobnost za registraciju kao i razlikovni karakter znakova istovjetnih ili sličnih žigovima za koje su podnesene prijave predmet brojnih nacionalnih postupaka. U tom pogledu, naveo je u točkama 39. do 41. pobijanih odluka da odluke poljskih tijela o verbalnim znakovima 100 PANORAMICZNYCH, 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH kao i odluke poljskih sudova, među ostalim o figurativnim znakovima 100 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH i 500 PANORAMICZNYCH, potvrđuju da tužiteljevi znakovi s brojevima, kao što su žigovi za koje su podnesene prijave, nemaju razlikovni karakter.

108 S obzirom na navedeno, žalbeno je vijeće odbilo registraciju žigova za koje su podnesene prijave na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001 jer su znakovi opisni za „periodične časopise” i na temelju članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001 jer navedeni žigovi nisu stekli razlikovni karakter uporabom.

109 Iz toga proizlazi da, iako je, sukladno sudskoj praksi navedenoj u točki 105. ove presude, žalbeno vijeće uzelo u obzir nacionalne odluke koje se navode u točki 107. ove presude, ono nije povrijedilo načelo autonomije utvrđeno u sudskoj praksi navedenoj u točki 104. ove presude.

110 Što se tiče tužiteljeva argumenta koji se odnosi na EUIPO-ovu registraciju drugih znakova koji sadržavaju brojeve, valja podsjetiti na to da je EUIPO dužan svoje ovlasti izvršavati u skladu s općim načelima prava Unije kao što su načelo jednakog postupanja i načelo dobre uprave i da, s obzirom na dva potonja načela, EUIPO u okviru ispitivanja prijave za registraciju žiga Europske unije mora uzeti u obzir odluke koje su već donesene povodom sličnih prijava i posebnu pozornost posvetiti pitanju treba li odlučiti u istom smislu (vidjeti presudu od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 73. i 74. i navedenu sudsku praksu).

111 Načela jednakog postupanja i dobre uprave moraju se stoga uskladiti s poštovanjem zakonitosti (presuda od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 75.).

112 Slijedom toga, osoba koja podnosi prijavu za registraciju nekog znaka kao žiga ne može se pozvati u svoju korist na možebitnu nezakonitost koja je počinjena u korist drugoga kako bi ishodila istovjetnu odluku (vidjeti presudu od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 76. i navedenu sudsku praksu).

113 Uostalom, zbog razloga pravne sigurnosti i, točnije, dobre uprave, ispitivanje svake prijave za registraciju mora biti potpuno i cjelovito kako bi se izbjegla nevaljana registracija žigova. To ispitivanje treba provoditi u svakom konkretnom slučaju. Naime, registracija znaka kao žiga ovisi o specifičnim kriterijima primjenjivim u okviru činjeničnih okolnosti predmetnog slučaja koji služe tomu da se provjeri je li predmetni znak obuhvaćen razlogom za odbijanje (vidjeti presudu od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 77. i navedenu sudsku praksu).

114 Usto, dovoljno je podsjetiti na to da zakonitost odluka žalbenog vijeća koje proizlaze iz izvršavanja vezane nadležnosti, a ne diskrecijske ovlasti, treba biti ocijenjena jedino na osnovi Uredbe br. 2017/1001, kako ju tumači sud Europske unije, a ne na osnovi prethodne EUIPO-ove prakse odlučivanja, koja u svakom slučaju ne može vezati sud Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 2. lipnja 2016., Revolution/EUIPO (REVOLUTION), T-654/14, neobjavljenu, EU:T:2016:334, t. 57. i navedenu sudsku praksu).

115 U ovom se slučaju pokazalo da, suprotno onomu što je mogao biti slučaj za neke ranije prijave za registraciju znakova koji se sastoje od brojeva ili ih sadržavaju, kao žigova, prijave za registraciju su s obzirom na proizvode za koje je zatražena registracija i percepciju relevantne javnosti suprotne jednom od razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. Uredbe br. 2017/1001.

116 U tim je okolnostima žalbeno vijeće moglo pravilno zaključiti, u točki 35. pobijanih odluka, da, s obzirom na to da zaključak do kojeg je već došlo u prethodnim točkama tih odluka i prema kojem registracija predmetnih znakova kao žigova za proizvode navedene u tužiteljevim prijavama za registraciju nije bila u skladu s Uredbom 2017/1001, EUIPO-ove ranije registracije žigova koji sadržavaju brojeve ne predstavljaju argument koji opravdava registraciju dotičnih znakova.

117 Doduše, valja utvrditi da iako pobijane odluke uzimaju u obzir EUIPO-ove ranije registracije žigova koji su sadržavali brojeve, ni odluke ispitivača ni pobijane odluke ne sadržavaju razloge koji se odnose na verbalni žig Europske unije 100 PANORAMICZNYCH podnesen EUIPO-u 20. listopada 2003. i registriran 11. ožujka 2005., s datumom isteka 20. listopada 2023. (u daljnjem tekstu: raniji žig).

118 Potrebno je istaknuti u tom pogledu da su raniji žig i prijavljeni žigovi gotovo identični jer svi sadržavaju verbalni element „panoramicznych”, kojemu prethodi broj, odnosno 100 u slučaju ranijeg žiga i 200, 300, 400, 500 ili 1000 u slučaju žigova za koje su podnesene prijave. Nadalje, EUIPO je registrirao raniji žig u tužiteljevu korist, posebno za „časopise s križaljkama i rebusima”, iz razreda 16.

119 Međutim, što se tiče velikih sličnosti između ranijeg žiga i žigova za koje su podnesene prijave, identiteta nositelja i djelomičnog, ali ključnog identiteta (vidjeti točke 57. i 58. ove presude) obuhvaćenih proizvoda, valja smatrati da sukladno sudskoj praksi navedenoj u točki 110. ove presude na EUIPO-ovim je tijelima – koja se osim toga sama pozivaju na odluke poljskih tijela i sudova koje se među ostalim odnose na poljski verbalni žig identičan ranijem žigu i poljskom figurativnom žigu koji sadržava element „100 panoramicznych” – da uzmu u obzir raniji žig i zapitaju se u okviru upravnog postupka s posebnom pažnjom treba li odlučiti u istom smislu, neovisno o pitanju je li se tužitelj pozvao na taj žig tijekom upravnog postupka.

120 Budući da razlozi za odluku ispitivača i pobijane odluke zanemaruju raniji žig, valja utvrditi da EUIPO-ova tijela nisu poštovala tu obvezu u ovom slučaju i stoga pobijane odluke sadržavaju postupovnu nepravilnost.

121 Ipak, postupovna nepravilnost dovodi do potpunog ili djelomičnog poništenja odluke samo ako se dokaže da je pobijana odluka mogla imati drukčiji sadržaj da ta nepravilnost nije počinjena (vidjeti presudu od 1. veljače 2018., Philip Morris Brands/EUIPO – Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel), T-105/16, EU:T:2018:51, t. 78. i navedenu sudsku praksu).

122 Međutim, žalbeno je vijeće provelo cjelovito i konkretno ispitivanje žigova za koje su podnesene prijave da bi pravilno zaključilo da su opisni za dotične proizvode, kao što to proizlazi iz točaka 30. do 59. ove presude, i da nisu stekli razlikovni karakter uporabom, zbog razloga iznesenih u točkama 72. do 96. ove presude. Stoga, povreda obveze uzimanja u obzir ranijeg verbalnog žiga Europske unije 100 PANORAMICZNYCH nema utjecaja na osnovanost pobijanih odluka (vidjeti u tom smislu presudu od 12. rujna 2013., „Rauscher" Consumer Products/OHIM (Prikaz tampona), T-492/11, neobjavljenu, EU:T:2013:421, t. 34.).

123 Iz toga slijedi da žalbeno vijeće nije počinilo zlouporabu ovlasti u smislu sudske prakse navedene u točki 103. ove presude te da nije povrijedilo načelo jednakog postupanja ni načelo pravne sigurnosti kad je odbilo registraciju žigova za koje su podnesene prijave na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001.

124 Naposljetku, dovoljno je utvrditi da je navodno ograničenje zaštite znakova koje je nametnuto tužitelju u cijelosti podvrgnuto ispitivanju prethodno ispitanih prigovora, pa čak i tužbe u cijelosti. Naime, neizbježna posljedica odbijanja registracije znaka na temelju Uredbe 2017/1001 jest to da podnositelj prijave iskoristi drugi način zaštite takvog znaka.

125 Slijedom toga, četvrti i sedmi tužbeni razlog također treba odbiti.

Šesti i osmi do dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelje na zlouporabi ovlasti, povredi članka 118. UFEU-a, povredi članka 4. točke (a) Uredbe 2017/1001, povredi članka 4. Uredbe br. 2017/1001, na bitnoj povredi postupka i na povredi članka 36. UFEU-a i članka 14. Uredbe 2017/1001

126 Kao prvo, budući da je tužitelj u okviru šestog, devetog i desetog tužbenog razloga istaknuo da je žalbeno vijeće počinilo zlouporabu ovlasti ograničivši tužiteljevu slobodu izbora načina zaštite i da je povrijedilo članak 4. Uredbe 2017/1001, prema kojem se žigovi Europske unije mogu sastojati od „bilo kakvih znakova", prikladnih za „razlikovanje proizvoda ili usluga jednoga poduzeća od proizvoda ili usluga drugih poduzeća", dovoljno je istaknuti da se sloboda izbora koja proizlazi iz teksta članka 4. Uredbe 2017/1001 ograničava člankom 7. iste uredbe u kojem se utvrđuju apsolutni razlozi za odbijanje registracije žiga.

127 Naime, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da, čak iako iz teksta članka 4. Uredbe 2017/1001 proizlazi da se kao žigovi Europske unije mogu registrirati bilo kakvi znakovi, prema izričitim uvjetima utvrđenima u članku 7. iste uredbe oni moraju imati razlikovni karakter u odnosu na proizvode i usluge obuhvaćene prijavom za registraciju i ne smiju se sastojati od jednostavnog opisa tih proizvoda i usluga (vidjeti u tom smislu presudu od 7. prosinca 2017., Colgate-Palmolive/EUIPO (360°), T-332/16, neobjavljenu, EU:T:2017:876, t. 26. i navedenu sudsku praksu).

128 Stoga, budući da je žalbeno vijeće pravilno smatralo da su znakovi za koje je u ovom slučaju podnesena prijava za registraciju suprotni apsolutnom razlogu za odbijanje iz članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe 2017/1001 i da dokazi koje je podnio tužitelj ne dokazuju da su ti znakovi uporabom stekli, za dotične proizvode, razlikovni karakter u smislu članka 7. stavka 3. iste uredbe, ti se tužiteljevi argumenti ne mogu prihvatiti.

129 U tim okolnostima, ne može se prigovoriti žalbenom vijeću da nije uzelo u obzir stvarno stanje na tržištu. Iako tužitelj pravilno tvrdi da na tržištu periodičnih časopisa naslovi časopisa predstavljaju za potrošače jedini način razlikovanja jednog proizvoda od drugog, to ne može izuzeti te naslove, uključujući znakove za koje su podnesene prijave za registraciju u ovom slučaju, od uvjeta iz članka 7. Uredbe br. 2017/1001.

130 Osim toga, budući da tužitelj tvrdi da velika većina žigova (naslova časopisa) sadržava opisni element, dovoljno je podsjetiti na sudsku praksu navedenu u točki 114. ove presude prema kojoj zakonitost odluka žalbenog vijeća koje proizlaze iz izvršavanja vezane nadležnosti, a ne diskrecijske ovlasti, treba biti ocijenjena jedino na osnovi Uredbe br. 2017/1001, kako ju tumači sud Europske unije, a ne na osnovi prethodne EUIPO-ove prakse odlučivanja, koja u svakom slučaju ne može vezati sud Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 2. lipnja 2016., Revolution/EUIPO (REVOLUTION), T-654/14, neobjavljenu, EU:T:2016:334, t. 57. i navedenu sudsku praksu).

131 Kao drugo, budući da tužitelj u okviru osmog i dvanaestog tužbenog razloga ističe povredu članka 118. UFEU-a i zloporabu ovlasti jer mu je žalbeno vijeće uskratilo učinkovitu zaštitu te povredu članka 36. UFEU-a i članka 14. Uredbe br. 2017/1001 jer žalbeno vijeće nije pravilno protumačilo isključivost koja se dodjeljuje registracijom žiga, kao prvo valja istaknuti da, u skladu s člankom 118. prvim stavkom UFEU-a u kontekstu uspostave i funkcioniranja unutarnjeg tržišta Europski parlament i Vijeće, odlučujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, uspostavljaju mjere za stvaranje europskih prava intelektualnog vlasništva kako bi osigurali ujednačenu zaštitu prava intelektualnog vlasništva u čitavoj Uniji te za uspostavu centraliziranih aranžmana na razini Unije u području ovlaštenja, koordinacije i nadzora.

132 Međutim, tužitelj na takvoj odredbi ne može temeljiti subjektivno pravo na registraciju znaka ili pravo zahtijevati poništenje odluke o odbijanju te registracije na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 3. Uredbe br. 2017/1001. U tom pogledu, uostalom, EUIPO s pravom tvrdi da se sustavom uspostavljenim tom uredbom nastoji osigurati zaštita žigova koji ispunjavaju uvjete za registraciju i da se učinkovitost tog sustava precizno odražava u jamstvu da žigovi koji ne ispunjavaju te uvjete neće biti zaštićeni.

133 Kao drugo, što se tiče članka 36. UFEU-a i članka 14. Uredbe br. 2017/1001, dovoljno je istaknuti da te odredbe predviđaju samo određene učinke registracije nekog znaka kao žiga Europske unije i stoga nisu relevantne u kontekstu ovih predmeta koji se odnose na uvjete koji moraju biti ispunjeni prije registracije.

134 Kao treće, što se tiče tužiteljeva argumenta prema kojem postupak koji je primijenjen u odnosu na njega nije bio „transparentan, strog, pravedan i pravičan”, valja utvrditi, poput EUIPO-a, da taj prigovor nije potkrijepljen nikakvim dodatnim pojašnjenjima u tužbama.

135 Naposljetku, kao treće, budući da se tužitelj u okviru jedanaestog tužbenog razloga poziva na zlouporabu ovlasti i bitnu povredu postupka jer je žalbeno vijeće postavilo nezakonite uvjete zahtijevajući nove dokaze, treba zaključiti da je bilo na tužitelju da podnese dovoljno dokaza, osobito s obzirom na članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001. U tom kontekstu, činjenica da su EUIPO-ova tijela tužitelju – na vlastitu inicijativu i uz poštovanje načela dobre uprave – pružila više prilika za iznošenje očitovanja i dokaza (vidjeti točke 4., 5. i 8. do 11. ove presude) ne upućuje na zlouporabu ovlasti u smislu sudske prakse navedene u točki 103. ove presude ili na bitnu povredu postupka.

136 Nadalje, valja utvrditi da, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni kad je u točki 52. pobijanih odluka smatralo da su istraživanja javnog mnijenja koja pokazuju da je relevantna javnost percipirala naslove tužitelja s brojevima (i posebno dotične znakove) kao da potječu od tužitelja mogla biti korisna za dokazivanje da ti znakovi imaju sekundarni razlikovni karakter. Naime, iako je točno da je tužitelj EUIPO-u podnio istraživanja javnog mnijenja, žalbeno je vijeće u točki 54. pobijanih odluka pravilno zaključilo da te ankete potvrđuju da su tužiteljevi časopisi s križaljkama imali znatan tržišni udio, ali nisu dokaz da je dotične znakove relevantna javnost percipirala kao žig. Tužitelj je pred Općim sudom prvi put podnio anketu na koju se žalbeno vijeće poziva u točki 52. pobijanih odluka, što u svakom slučaju opravdava odbacivanje tog dokumenta kao nedopuštenog (vidjeti točke 18. do 24. ove presude).

137 Što se tiče dokaza koje je tužitelj pravodobno podnio, iz prethodno navedenoga proizlazi (vidjeti među ostalim točke 72. do 96. ove presude) da žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni prilikom njihova tumačenja.

138 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja odbiti i šesti i osmi do dvanaesti tužbeni razlog i, slijedom toga, tužbu u cijelosti.

Troškovi

139 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova postupka, sukladno EUIPO-ovu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužbe se odbijaju.**

2. **Društvu Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).**

Collins Barents Passer

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 26. lipnja 2019.

Potpisi